

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гзз 13/05
13.04.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Неде Антонић, Љубице Милутиновић, Виде Петровић - Шкоро и Софије Вагнер - Личеноски, чланова већа, у извршном поступку повериоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против дужника Државе СРЈ - Војске Југославије, коју заступа законски заступник Војни правобранилац у Београду, ради наплате, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Гт.І.бр.1458/04 од 16.7.2004. године, подигнутом против решења Четвртог општинског суда у Београду Ипв.(И)433/04 од 15.3.2004. године, у седници већа одржаној 13.4.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Гт.І 1458/04 од 16.7.2004. године, подигнут против решења Четвртог општинског суда у Београду Ипв.(И) 433/04 од 15.3.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажним решењем Четвртог општинског суда у Београду Ипв.(И) 433/04 од 15.3.2004. године одбачен је приговор повериоца, изјављен 7.8.2002. године, против решења о извршењу Четвртог општинског суда у Београду И.873/02 од 26.7.2002. године као неблагоприятен.

Против наведеног решења Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу чл.408. ЗПП, Врховни суд је нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Пуномоћник повериоца, адвокат АБ примио је 2.8.2002. године решење о извршењу Четвртог општинског суда у Београду И.873/02 од 26.7.2002. године и против тог решења изјавио приговор 7.8.2002. године.

Према чл.8. ст.2. Закона о извршном поступку, ("Службени лист СРЈ" бр.28/2000) приговор против решења донесеног у првом степену се може изјавити у року од 3 дана од дана достављања решења.

Четврти општински суд у Београду је, применом наведене одредбе Закона о извршном поступку, правилно закључио да је приговор против решења о извршењу у конкретном случају неблагоприятен и исти одбацио на основу чл.53. ст.1. Закона о извршном поступку.

Неосновани су наводи из захтева за заштиту законитости да је Четврти општински суд нападнутом одлуком погрешно применио чл.113. ст.2. ЗПП, ("Службени лист СФРЈ бр.4/77), у вези са чл.14. ЗИП, којим је предвиђено да се сматра да је поднесак који је упућен преко поште препорученом пошиљком предат суду оног дана када је исти поднесак предат пошти и да је Четврти општински суд онемогућио повериоца да се о његовом приговору мериторно одлучује, чиме је учинио битну повреду одредаба парничног поступка из чл.154. ст.2. тач.8. ЗПП.

Увидом у пријемни печат Четвртог општинског суда у Београду, Четврти општински суд је правилно утврдио да је поднесак пуномоћника повериоца, којим је изјавио приговор против решења о извршењу тај суд примио 7.8.2002. године и истим се не упућује на то да је овај поднесак достављен препорученом пошиљком. Како се датум приспећа приговора повериоца несумњиво може утврдити на основу пријемног печата Четвртог општинског суда у Београду, тај суд није био дужан да утврђује на који начин је приговор повериоца достављен суду, како се неосновано у захтеву за заштиту законитости наводи. С тога је Четврти општински суд у Београду правилно закључио да је приговор повериоца неблагоприятен према чл.8. Закона о извршном поступку.

Из изнетих разлога, применом чл.408. ст.2. у вези са чл.399. ЗПП, одлучено је као у изреци овог решења.

Председник већа - судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

дм

